

Jana Veverková

Zpracováním diplomová práce s názvem Valašský hudební folklor v hudební výchově 2. stupně základní školy se autorka vyznává ze vztahu k rodnému kraji a zároveň posouvá práci výrazněji do didaktické roviny. Jejím cílem je vést žáky k hudební toleranci, respektování a ocenění našich kulturních tradic a získání povědomí o kulturním dědictví zvoleného regionu prostřednictvím vlastního metodického materiálu pro obohacení výuky hudební výchovy i usnadnění práce učitelů.

Teoretická část přináší detailní popis lidové kultury Valašska. Zabývá se vymezením hranic regionu, lidovou architekturou, podrobněji se věnuje Valašskému muzeu v přírodě, lidovému kroji včetně popisu jeho lokálních odlišností. Samostatnou kapitolu věnuje pisatelka hudební charakteristice valašského folkloru. Mapuje odbornou literaturu a představuje osobnosti, které se touto problematikou zabývali. Lidovou píseň charakterizuje po stránce hudební a uvádí obyklá nástrojová seskupení valašské lidové hudby a lidové nástroje. Další kapitola je věnována tancům. Nezůstává pouze v teoretické rovině, ale obsahuje popis tanečních kroků některých tanců a metodický postup při nácviu valašského tance Holáň. Na závěr této části se zamýšlí nad významem a možnostmi využití lidových tanců v hodinách hudební výchovy. Poslední kapitola je věnována osobnostem valašské lidové hudby, dětským folklorním souborům a současnému hudebnímu dění na Valašsku.

V praktické části se pisatelka zaměřuje na kvantitativní výzkum a stanovuje tři hypotézy. V analýze dat se objevují některé překvapivé skutečnosti v regionu, který je vedle Slovácka považován za nejvýraznější folklorní oblast. Např. procento dětí, které zpívají lidové písně, je nižší (36%) než u těch, které uvádějí, že si je nezpívají (43%), 21% dětí dokonce označuje zpěv lidových písní jako nepříjemný. K dalším překvapivým zjištěním patří údaj, že rodina ovlivňuje znalost a oblibu lidových písní minimálně (10%) ve srovnání se školní hudební výchovou a dalšími vlivy. Alarmující je skutečnost, že 51% dětí se domnívá, že není třeba znát a učit se lidové písně. Z uvedených výsledků vyplývá, jak velkou roli i odpovědnost má učitel hudební výchovy v budování kladného vztahu dětí k lidové písni. Poslední kapitola nabízí konkrétní modelová řešení ve třech dvouhodinových tématech s využitím valašského folkloru. Náměty s využitím mezipředmětových vztahů jsou zajímavé a originální, s širokou možností uplatnění v nabízené podobě nebo jako inspiraci k podobným didaktickým projektům.

V závěru diplomové práce najdeme obsáhlý seznam odborné literatury a internetových zdrojů (s. 103-106). V příloze je uveden seznam grafů a zajímavý obrazový materiál s využitím rodinných fotografií z osobního archivu. Práce o celkovém počtu 102 stran bez příloh je logicky a přehledně členěná, po stránce jazykové a stylizační je psaná správně a srozumitelně.

Také po stránce obsahové a formální jsou splněny všechny náležitosti diplomové práce. Kromě výběru tématu a velmi pečlivého zpracování je třeba ocenit především jeho aktuálnost vzhledem k současnému stavu zájmu žáků o lidovou kulturu a míru využitelnosti ve škole.

Otázka k diskuzi: Uved'te prosím, který z valašských tanců je uvedený v českém seznamu nehmotného dědictví Unesco.